

Sygn. akt IV CSK 612/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko Skarbowi Państwa - Aresztowi Śledczemu w B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 kwietnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 28 listopada 2012 r., sygn. akt V ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanego ;**
- 3. zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] na rzecz radcy prawnego P. B. kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda M. K. w sprawie przeciwko Skarbowi Państwa - Aresztowi Śledczemu w B. o zapłatę wniesioną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 listopada 2012 r. oddalającego apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w B. podnieść należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, lecz ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa przez sądy oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej, implikuje poddanie jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących ją do przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący oparł na istnieniu potrzeby wykładni przepisu, budzącego poważne wątpliwości, to jest art. 31 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 roku o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz.U. 2011 r., nr 277, poz. 1634 ze zm.) przez ustalenie, czy wskazania zawarte w tym przepisie mają zastosowanie także do leczenia pooperacyjnego. Powód nie wykazał jednak, że wskazany przepis, mimo że budzi poważne kontrowersje, nie doczekał się jeszcze wykładni bądź też jego niejednolita interpretacja prowadzi do wydawania przez sądy odmiennych rozstrzygnięć w sprawach o identycznym lub zbliżonym stanie faktycznym. Powołując się na tę przesłankę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przytoczyć takie

rozbieżne orzeczenia, a nadto przedstawić wyodrębnioną i pogłębioną argumentację prawną, egzemplifikującą dostrzegane przez stronę poważne wątpliwości interpretacyjne (por. nie publikowane postanowienia SN z dnia 24 października 2012 r., I PK 144/12, z dnia 13 czerwca 2008 roku, III CSK 104/08, z dnia 28 marca 2007 roku, II CSK 84/07, z dnia 12 grudnia 2008 roku, II PK 220/08, z dnia 8 lipca 2009 roku, I CSK 111/09, z dnia 12 grudnia 2008 roku, II PK 220/08).

Wbrew tezom powoda art. 31 wskazanej ustawy jest przedmiotem licznych orzeczeń Sądu Najwyższego, odnoszących się wszechstronnie do obowiązku informacyjnego ciążącego na lekarzu w stosunku do pacjenta (por. wyroki SN: z dnia 28 sierpnia 1973 r., I CR 441/73, OSPiKA 1974, z. 6, poz. 123, z dnia 28 września 1999 r., I CKN 511/98, z dnia 1 kwietnia 2004 r., II CK 134/03, z dnia 26 kwietnia 2007 r., II CSK 2/07).

W tej sytuacji uznać należy, że skarżący nie wykazał istnienia powołanej w skardze kasacyjnej przesłanki, uzasadniającej przyjęcie jej do rozpoznania, stąd na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego w odniesieniu do pełnomocnika powoda z urzędu znajduje oparcie w art. 22³ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jedn. Dz.U.2010, nr 10, poz. 65 ze zm.) oraz § 2 ust. 3 i § 12 ust. 4 pkt 2 w związku z § 6 punkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U.2013, nr 490 - j.t.). O kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanego, który wniósł odpowiedź na skargę kasacyjną, orzeczono na podstawie art. 102 w związku z art. 108 w związku z art. 398²¹ k.p.c. z uwagi na wykazaną przez powoda trudną sytuację materialną i życiową.

[aw]

jw